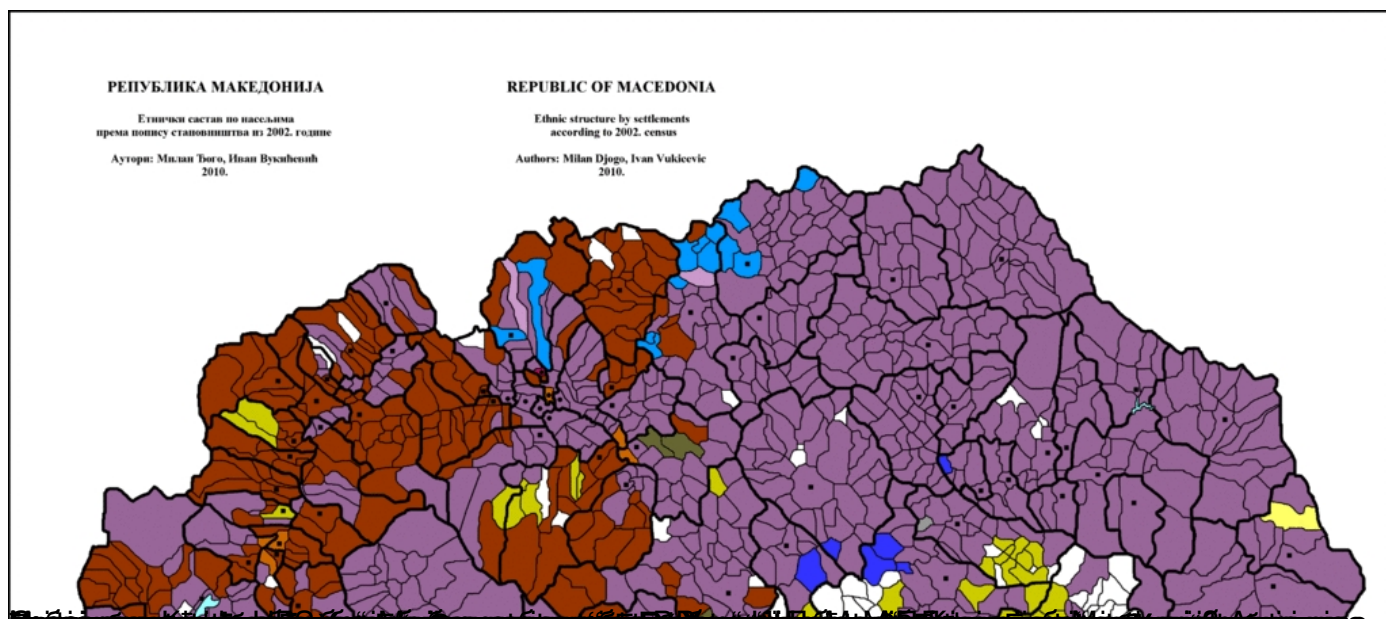

По завршетку насилног разбијања Југославије крајем XX века новонастале државице су, под пресудним утицајем „међународне заједнице“, протекле две деценије претворене у плодно подручје за стварање међусобних зађевица и бујање бројних парадокса. Од сијасет примера мешавине двоструких аршина, лицемерја и апсурда у спољној политици бивших „братских југословенских република“ задржали бисмо пажњу читалаца првенствено на Републици Македонији.

Наиме, протеклих година македонска влада је, ничим рационалним изазвана, два пута иступила са изразито антисрпских позиција. Први пут, доношењем одлуке о признању тзв. државе Косово (истог дана у пакету са истоветном одлуком „посестримске“ Владе Црне Горе), а други пут у подршци кандидатури поменутој квазидржавној творевини за њен пријем у чланство УНЕСКО. Овим чином скопски режим није нанео штету само добросуседским односима са Републиком Србијом, већ је постигао и ефектан аутогол, који ће Албанци у Македонији, на Космету, у Албанији и широм планете Земље високо да цене, и који ће искористити кад за то дође најпогоднији тренутак, уз неизбежни претходни сигнал моћног покровитеља.

Пише: Милош Мељанац
петак, 02 децембар 2016 20:01

Пише: Милош Мељанац

петак, 02 децембар 2016 20:01

